

ನಂಗೆ ಮದುವೆಯೇ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಬೆಂದು ಹೇಳುವವನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದರೆ ಜೀವನ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಯೋಚನೆ ಬಂದಾಗ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅಜ್ಞರಿಯಾಯಿತು ಕೇತಕಿಗೆ. ಬದುಕನ್ನು ಎಪ್ಪು ಸಹಜವಾಗಿ ತಕೊಂಡಪ್ಪ ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೀರ್ಣರೂಪದಿಂದ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿಂದೆಯಿಲ್ಲದೆ ರಾತ್ರಿ ಕಳಿದಳು.

ಚೇಳಗ್ಗೆ ಏಳುವಾಗ ಸಂದಿಪನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದಪ್ಪು ಅವ ಬಂಥರಾ ಇಷ್ಟವಾಗಬೊಡಿದ. ಹೊರಗಡೆ ಸಂಖಾರಾಗಳಿರೂ ಸುಳಿಪು ಶಿಕ್ಷದಂತೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಳಿಸುವ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಇವ ಯಾವ ಸಿಮೆಯವ್ಯೇ? ಅದೆಪ್ಪು ದೃಢತೆ ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯಿರ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಅವನನ್ನು ಕೊಂಚುಗೂ ಅಳುಕಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಳ್ಳಿದಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಯಾಳು ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆಯೂ ಅವನಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಬೇಕೆಂದೇ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದನೇ? ಯೋಚಿದಪ್ಪು ಕಗ್ಗಂಟಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ ಸಂದಿಪ. ‘ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ ಕೇತಕಿ, ಅವರಮ್ಮನದೂ ಯಾವಾದೇ ತಕರಾರಿಲ್ಲ, ಮಗ ಮದ್ದೆಯಾದ್ದೆ ಸಾಕಂದು ಇದಾರೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ ವಿಷ್ಣುನೂ, ಅವುಗೆ ಮದ್ದೆ ಬೇಡ ಎಂದಿದೆ ಅಪ್ಪೇ ಹೊರತು ನೀನು ಬೇಡವೆಂದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾ? ಕೆಲವು ಹುಡುಗ್ಗು ಹೀಗೆ ಇತರಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲ ತುಂಬಾ ಸಹಜ’ ಅಯಿ ಎಂದಾಗ ಹೌದೆನ್ನಿಸಿತು. ಸಂದಿಪ, ಕೇತಕಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ, ಅಜ್ಞರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ.

ಕೇತಕಿಯ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೊಡನೆ, ಸಂದಿಪ ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆಯ ಬಳಿ ಬಂದು ಕಾದು ಮಾತಾಡಿಸಿದ. ಕೂಸ್ತು ಮುಗಿಸ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದವರಿಗೆ ಅಳ್ಳಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದಿಪ ಕೇತಕಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಡ್ಡ. ಎಂದಿನ ನಗು ಬೀರುತ್ತಾ, ‘ಹಲೋ ಕೇತಕಿ, ಒಂದೆದ್ದು ನಿಮೆವ ಮಾತಾಡಬಹುದಲ್ಲಿ’ ಸಲಿಸಾಗಿ ಅಂದ. ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ಕೇತಕಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಬಿಂಬ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣುವದೋ ಎನ್ನುವ ಲಜ್ಜೆ ಆವರಿಸಿತು. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಇಟ್ಟು, ‘ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದಾರೆ. ನಿನ್ನಾ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ?’ ನೆರವಾಗಿ ಕೇಳಿದವನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಕರ್ಪುವಾಯಿತು. ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದವಳನ್ನು ನೋಡಿ, ‘ನಿನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪು ಅಸದ್ದೆಯಾ ನಿಂಗೆ.

ನಂಗೆ ನಾನೋಬ್ಬಿ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ನಿಂಗೆನನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾರೆ. ಈ ಶ್ರೀತಿ, ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ, ದೊ ಜಿಪ್ಪು ಏಕ್ ಜಾನ್ ಧಿಯರಿಗಳು ತುಂಬಾ ಬೋರ್ ನಂಗೆ. ಕೇತಕಿ, ಸೀರಿಯಸ್ಸೀ, ನಾನು ಗಂಡನ ಮಟರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಮದ್ದೆ ಆಯ್ದು ಅಂತ ಇಟ್ಟು, ಇದೆ ತಾಳ್ಳಿ ನಿಂಗೆ ಅಮೆಲೂ ಇರುತ್ತಾ?’ ಬಂದೇ ಉಸಿರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದವನ ಮುಖ ನೋಡಿದಾಗ ಎಪ್ಪು ಕಾಳಜಿ ಇವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದುಕೊಂಡಳು ಕೇತಕಿ. ‘ಸಂದಿಪ ಪಾಟಣಕರ್, ನಾನು ಮೂವತ್ತಾಲ್ಲು ವರ್ಷದವರಳು. ತೀರಾ ಎಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯಂತೂ ಅಲ್ಲ. ತಕ್ಕುಮಟ್ಟಿನ ಬದುಕು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಮದ್ದೆಯಿಂದೇನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.